

S-ar aprinde maci...

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- Privesc pe geam cum ninge într-o doară,
Se-aștern pe umeri straturi de omăt
Și în zadar, un semn de primăvară
Aștept nerăbdător că până hăt

Departa către orizont mai cerne
O babă năzdrăvană mii de fulgi
Și rătăcește alta prin taverne
Purtând pe fața rece-al iernii giulgi.

De-ai coborî în versul meu spre seară
Petala lungă-n pat să ți-o desfaci
Aș crede c-ai un vis de primăvară,
Pe câmpuri albe s-ar aprinde maci.

- E-așa tăcut de-o vreme burgul, ninge
Și oamenii se pierd sub cețuri reci,
Pe geamul mat ninsoarea se prelinge...
Prin visul meu, dac-ai putea să treci

Cât să-mi deschizi obloanele spre soare,
Să-mi îmblânzești ființa c-un sărut,
A nins destul, tăcuta mea ninsoare,
Pământu-i alb. Ce verde absolut

O să-ncălzească mâna ce-mi dezmiardă
Fragilul vis, atunci când mă dezbraci
De iernile ce-au început să ardă...
Sub gura ta se vor încinge maci.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif